

STILA SKOLA
ar KONSTANTĪNU
BOGOMOLOVU

Vampīrs TAVĀ SKAPĪ

Sievietes skapis vienmēr ir piebāzts, bet nav, ko vilkt mugurā! Šī nodrāztā anekdotiskā frāze slēpj diezgan nopietnu problēmu – ne vien materiālu, bet arī psiholoģisku. Lūk, trīs tās iemesli: pirmkārt, mēs nemākam KOMBINĒT, otrkārt, PĒRKAM ne to, treškārt, neesam spējīgas IZMEST lieko.

«Šodien ļoti svarīgi ir mācēt kombinēt,» savu priekšnieci konsultē lieliskā sekretāre Veročka filmā *Dienesta romāns*. Jāteic, viņa to darīja ļoti profesionāli, jo tieši šis teikums pauž garderobes pārvaldīšanas galveno likumu: iegādājoties jaunas drēbes, mums tās būtu jāsasaka ar tām, kas jau ir. Katru lietu var izmantot dažādos komplektos un ar aksesuāru palīdzību pat pārvērst stilistiski dažādās versijās.

Mācot sievietēm, kā veidot garderobi, es iesaku ievērot principu *nepieciešami un pietiekami*. Tas palīdz ekonomēt un iegūt samērā daudz apģērbu komplektu ar pavisam nedaudzām lietām. Kombinēto garderobi var saukt par veiksmīgu, ja savstarpēji saskaņā divas trešdaļas priekšmetu. Visus saskaņot būtu par traku – tas novestu pie monotonuma.

Otra galējība ir garderobes haotiskums, kad uzkrājas mantas, kuras nekādā veidā nav saskaņojamas, un daudzi komplekti tā arī paliek līdz galam neizveidoti. Vientuļās lietas – tā ir blūze, kas nepiestāv nevienai žaketei, svārkī, kuriem nav iespējams piemeklēt kurpes... Vientuļās mantas gaida savu pāri, tādēļ skapis pamazām pietūkst.

Taču katra skapja galvenais ienaidnieks ir lietas, kuras mēs nez kāpēc nevalkājam. Tās bojā mums omu un neļauj iegādāties ko jaunu. Liekas mantas pazīme nav tās nonēsātība. Gluži otrādi – tā ir kā ordenis, ka lieta bijusi vajadzīga.

Tu ieskrien veikalā, kaut ko ātri pielaiko – izskatās neslikti, un pārdevēja arī jūsmo: «Ak, cik labi jūs tajā izskatāties!» Laika nav daudz, jālemj ātri – ņēmi un nopirki. Atnesi mājās, piemēriji vēlreiz – bez steigas, citā gaismā, pie sava mīļā spoguļa... Un kaut kas nav tā. Tam var būt gan objektīvs iemesls: ne pārāk piemērota krāsa, proporcijas mazliet ne tās vai arī apģērba gabals nesēž ideāli. Varbūt vienkārši nav tavs stils. Kā likums, šo lietu tu uzvelc vienu reizi. Pēc pirmās iziešanas rampu gaismā šaubas pieaug un manta iestrēgst skapī: valkāt negribas, izmest žēl.

Un nu tavā skapī ir ieviesies vampīrs, kurš regulāri izsūc tavu labo garastāvokli, atgādinot par pieļauto kļūdu. Un arī naudu, jo bieži provocē papildu izdevumus: pāršūšanu, kombinējamu lietu (jaunas blūzes, apavu, aksesuāru) piepirkšanu. Un liekās mantas vairojas.

Mēdz gan būt arī otrādi: tu esi nopirkusi skaistu lietu, bet tev žēl to valkāt – gribas, lai kalpo ilgāk. Taču pēc kāda laika saproti, ka tā vairs tevi neiepriecina – valkāt negribas, bet izmest ārā žēl. Kas noticis? Lieta ir morāli novecojusi, izgājusi no modes, apņikusi vai vienkārši vairs neder. Secinājums – iemīļotas lietas jāvalkā pēc iespējas biežāk un nekādā gadījumā nevajag tās atstāt «vēlākam laikam». Jebkura, pat visstilīgākā, lieta sāk pamazām iziet no modes jau tajā brīdī, kad esi to iegādājusies. Ne velti par liekajām mantām bieži kļūst tās, kas sezonas beigās nopirkta izpārdošanā. Vai tās, par kurām esi ilgu laiku sapņojusi, t.i., valkājusi domās.

Manuprāt, liekās lietas kritērijs ir ļoti vienkāršs: ja divu trīs mēnešu laikā attiecīgajā sezonā ne reizi neesi vēlējusies to uzvilkt. Ko darīt? Bez žēlastības tiec no tās vaļā. Pasaki sev: «Nauda tāpat ir zaudēta.» Un izmet to vai, kas daudz labāk, atdod kādam. Taču mans padoms – ne labākajai draudzenei. Ja izrādīsies, ka viņai tava liekā lieta izskatās brīnišķīgi, tā turpinās tevi terorizēt. Un, visbeidzot – nopērc vietā savu ideālo apģērba gabalu. Kā to atrast un iegādāties – par to nākamreiz. ●